

- zmienia przepis podstawowy uwzględniając dwie nowe przesłanki niezawarte w spornym przepisie;
 - pozbawia skuteczności art. 429 ust. 14 rozporządzenia nr 575/2013.
3. Zarzut trzeci dotyczący szeregu oczywistych błędów w ocenie w zaskarżonej decyzji, w szczególności w odniesieniu do charakteru scentralizowanych regulowanych funduszy oszczędnościowych, następstw wpisania funduszy do bilansu banku i skutków mechanizmu dostosowania scentralizowanych kwot.
 4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia szeregu zasad ogólnych prawa Unii, a mianowicie zasady proporcjonalności, zasady bezpieczeństwa prawnego i zasady dobrej administracji, jako że EBC naruszył spoczywający na nim obowiązek staranności.
 5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia zaskarżonej decyzji, albowiem EBC podlega obowiązkowi pełniejszego uzasadnienia a rzeczona decyzja jest uzasadniona w sposób niewystarczający i niejednoznaczny.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2016 r. – Crédit Agricole/EBC

(Sprawa T-758/16)

(2017/C 006/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Crédit Agricole SA (Montrouge, Francja) (przedstawiciele: A. Champsaur i A. Delors, avocats)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 256 i 263 TFUE nieważności decyzji ECB/SSM/2016 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/165 wydanej przez Europejski Bank Centralny w dniu 24 sierpnia 2016 r.;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa jakie popełnił Europejski Bank Centralny (EBC) przy interpretacji przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1; zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”).

Skarżąca zarzuca, że decyzja EBC z dnia 24 sierpnia 2016 r. oddalająca wniosek, który złożyła w celu uzyskania pozwolenia na wyłączenie ekspozycji wobec sektora publicznego z obliczania wskaźnika dźwigni między innymi:

- jest sprzeczna z zamiarem prawodawcy europejskiego i celami realizowanymi przez rozporządzenie nr 575/2013;
 - pozbawia wszelkiej skuteczności art. 429 ust. 14 rzeczzonego rozporządzenia
 - stanowi naruszenie przez EBC kompetencji prawodawcy europejskiego.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w zaskarżonej decyzji w odniesieniu do oceny ryzyka ostrożnościowego związanego z oszczędnościami regulowanymi, albowiem EBC nie uwzględnił ram prawnych i danych empirycznych związanych z tymi oszczędnościami oraz mających znaczenie sprawozdań Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i popełnił ów błąd w ocenie zarówno w odniesieniu do ryzyka dźwigni jak też do innych rodzajów ryzyka ostrożnościowego z nim związanych.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w zaskarżonej decyzji ze względu po pierwsze na naruszenie ogólnej zasady proporcjonalności, o której mowa w art. 5 traktatu o Unii Europejskiej i po drugie na niespełnienie szczególnych wymogów związanych z zasadą proporcjonalności w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego przewidujących, że wymogi ostrożnościowe muszą być dostosowane do modelu biznesowego banku i do związanego z nim ryzyka dla sektora finansowego i dla gospodarki.

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2016 r. – Basil/EUIPO – Artex (koszyk rowerowy)

(Sprawa T-760/16)

(2017/C 006/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Basil BV (Silvolde, Niderlandy) (przedstawiciele: N. Weber i J. von der Thüsen, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą: Artex SpA (Zeno di Cassola, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Skarżąca

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 142 245-0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie R 535/2015-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO, i w danym wypadku Artex SpA, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 7 rozporządzenia nr 6/2002, naruszenie zasad dotyczących rozkładu ciężaru dowodu, naruszenie zasad logiki przy ocenie dowodów;
- Naruszenie art. 6 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2016 r. – PY/EUCAP Sahel Niger

(Sprawa T-736/16)

(2017/C 006/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PY (Souffelweyersheim, Francja) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Tymen)

Strona pozwana: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger)